

A young boy is sitting on the grass, leaning against the thick trunk of a large, old tree. He is wearing a straw hat with a blue band, a blue and white checkered shirt, and blue shorts. He is holding an open book and appears to be reading. The ground is covered with dry, yellowish-brown leaves. The background shows a lush green forest with many trees.

*SỰ HƯỚNG DẪN
TỪ TRẺ NHỎ ĐỂ
HIỂU BẢN TÁNH
ĐỨC CHÚA TRỜI*

Kevin J. Mullins

***SỰ HƯỚNG DẪN
TỪ TRẺ NHỎ ĐỂ
HIỂU BẢN TÁNH
ĐỨC CHÚA TRỜI***

Kevin J. Mullins

Tháng hai, 2021

Cập nhật tháng 10, 2022

Mục Lục

Giới thiệu – Đôi lời cho phụ huynh & người giám hộ.....	4
Đức Chúa Jêsus sẽ làm gì?	5
Hãy Yêu Kẻ Thù.....	7
Đức Chúa Trời là Tình yêu thương	15
Trận Nước Lụt và Bản Tánh của Chúa	22
Những Tai Vạ tại Ai Cập và Bản Tính của Đức Chúa Trời.....	42
Cơn Giận và Bản Tính của Chúa.....	47
Rắn Độc và Bản Tính của Chúa	53
Kết Luận.....	57

Kevin J. Mullins là một người khát khao lẽ thật Kinh Thánh như được bày tỏ qua hiện thân của Đức Chúa Jêsus. Ông chỉ đơn thuần là một người tín đồ; yêu mến trẻ em và muốn thấy chúng thành công. Trọng tâm chính của ông là chứng minh bản tánh của Đức Chúa Trời và tước bỏ lời nói dối của kẻ thù.

Kevin sống ở Maine, Hoa Kỳ và có ba người con tuyệt vời – hai bé đã trưởng thành (Isaac và Haley) và Eliana 6 tuổi.

Giới thiệu – Đôi lời cho phụ huynh & người giám hộ

Tôi tin rằng nan đề nhiều người lầm tưởng liên quan tới bản tánh của Chúa nằm ở sự hiểu biết của chúng ta về việc đọc và nghiên cứu Kinh Thánh NHƯ THẾ NÀO cho đúng cách. Chúng ta có nên hiểu Kinh Thánh theo nghĩa đen? Tất nhiên! Tuy nhiên, xin hãy lưu ý rằng chúng ta cần xem xét cả quyển Kinh Thánh chứ không chỉ phải một câu. Một câu có thể nói theo cách này nhưng câu khác cùng chủ đề lại có ý nghĩa hơi khác. Khi chúng ta có thể thu nhặt và so sánh nhiều nơi khác nhau trong Kinh Thánh nói về cùng một chủ đề cụ thể khi đó chúng ta biết rằng chúng ta có lẽ thật.

Dạy con cái chúng ta đọc và học Kinh Thánh thì cực kỳ quan trọng. Nhiều em nhỏ lớn lên đọc và nghe nhiều thông điệp pha trộn về Chúa. Sau đó, khi chúng phát triển chúng bắt đầu đọc những câu chuyện trong Kinh Thánh dường như xác nhận Chúa là một bạo chúa luôn có ý muốn trả thù đã giết hàng tỉ người bởi vì họ không làm theo những gì Ngài phán. Điều này có thể dẫn dắt chúng tới thuyết vô thần.

Có một phong trào lớn đi khắp nơi trên thế giới về đề tài này mà cần phải được làm sáng tỏ trước khi Chúa Jêsus trở lại. Người người sẽ tìm hiểu thêm chính xác hơn về bản tánh chân thật của Đức Chúa Trời. Kết quả là, có một đòi hỏi to lớn cho lẽ thật vĩ đại này được viết và giải thích cho các bạn thiếu nhi. Vì lý do đó quyển sách này được xuất bản. Tôi chân thành cầu nguyện không chỉ những người con lớn của bạn sẽ được phước khi chúng đọc sách này mà kể cả bạn (ba mẹ hoặc người giám hộ) khi bạn đọc nó cho những đứa con nhỏ của mình. Nếu chính bạn muốn có sự hiểu biết sâu sắc hơn về những điều này, hãy đọc những tài liệu khác của chúng tôi tại website *lastmessageofmercy.com*.

Tôi nguyện cầu rằng quyển sách nhỏ này sẽ là công cụ tuyệt vời giúp cho con cái của bạn phát triển tình yêu bắt rễ cho Cha Thiên Thượng, Đấng luôn quan tâm sâu sắc đến chúng và tạo dựng chúng cho một mục đích vĩ đại.

Đức Chúa Jêsus sẽ làm gì?

Khi bạn nghĩ về bản tánh của Chúa Jêsus từ gì sẽ đập vào tâm trí bạn? Tử tế? Yêu thương? Dịu dàng? Tha thứ? Có quan tâm ân cần không?

Bây giờ hãy suy nghĩ vài từ miêu tả Chúa Cha trên thiên đàng. Những từ đó khác hay giống? Bạn có nghĩ Đức Chúa Trời hành động khác với Đức Chúa Con không?

Một ngày nọ, bạn của Chúa Jêsus, tên là Phi-líp hỏi Ngài hãy cho thấy Chúa Cha hành động như thế nào. Đức Chúa Jêsus đã trả lời rằng:

Hỡi Phi-líp, Ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết ta! **Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha**. Sao ngươi lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? ~ Giăng 14:9.

Đức Chúa Jêsus đã kể cho chúng ta một sự thật rất quan trọng. Cha Thiên Thượng của chúng ta không hề hành động khác so với Chúa Jêsus. Thực tế đó là lý do tại sao Chúa Jêsus đến với thế giới này. Ngài đến để cho chúng ta thấy Chúa Cha hành động thực sự như thế nào. Một ngày nọ, trong khi Chúa Jêsus đang cầu nguyện, Ngài kể với Cha rằng:

Con đã **TÔN VINH** Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. ~ Giăng 17:4

Đức Chúa Jêsus có ý gì khi Ngài phán Ngài “tôn vinh” Cha? Nó có nghĩa là Ngài cho chúng ta thấy Cha Ngài hành động như thế nào. Mọi thứ Chúa Jêsus phán và làm “tôn vinh” Cha Ngài.

Bạn có bao giờ thấy bốn chữ cái viết như này – WWJD? Những chữ cái này là cách ngắn gọn cho hỏi chúng ta câu hỏi. Bạn có biết đó là câu hỏi gì không? Câu hỏi là: Chúa Jêsus sẽ làm gì? (What Would Jêsus Do?).

Nhiều người hỏi câu hỏi này khi họ cần thực hiện những quyết định cực kỳ quan trọng. Bạn nên làm gì nếu ai đó không tử tế với bạn? Vâng đây là khi nhiều người sẽ hỏi câu hỏi đó – Chúa Jêsus sẽ làm gì?

Chúa Jêsus sẽ làm gì nếu có người không tử tế với Ngài? Liệu Ngài có muốn làm tổn thương họ không? Liệu Ngài có nói những điều thô lỗ với họ? Liệu Ngài muốn tranh đấu với họ? Bạn có biết rằng có rất nhiều lần con người không tử tế với Ngài không? Tôi nghĩ chúng ta nên nhìn vào cặp đôi trong những câu chuyện để mà chúng ta có thể thật sự tìm ra câu trả lời cho câu hỏi của chúng ta – Chúa Jêsus sẽ làm gì?

Hãy Yêu Kẻ Thù

Có nhiều lãnh đạo tôn giáo không thích những điều mà Chúa Giêsu dạy dỗ người khác. Họ nổi giận khi thấy rất nhiều người tìm đến Chúa Giêsu để tìm câu trả lời cho câu hỏi của họ về Chúa và bản tánh Ngài. Họ phải tìm cách để tống khứ Chúa. Họ lên kế hoạch bắt Ngài.

Một đêm nọ khi Chúa Giêsu đang ở với bạn thân Ngài, một vài nhà lãnh đạo và lính La Mã tới bắt Ngài đi. Một trong những người bạn của Chúa Giêsu tên là Phi-e-rơ, rất tức giận về việc này rồi ông rút gươm ra và cắt đứt lỗ tai của người đó. Ôi! Các bạn nghĩ Chúa Giêsu nói gì với Phi-e-rơ? Bạn có nghĩ Ngài sẽ nói, “Giỏi lắm Phi-e-rơ!”? Liệu Ngài có vui khi thấy bạn của mình cố gắng giúp mình theo cách này không? Không, Ngài không hề vui.

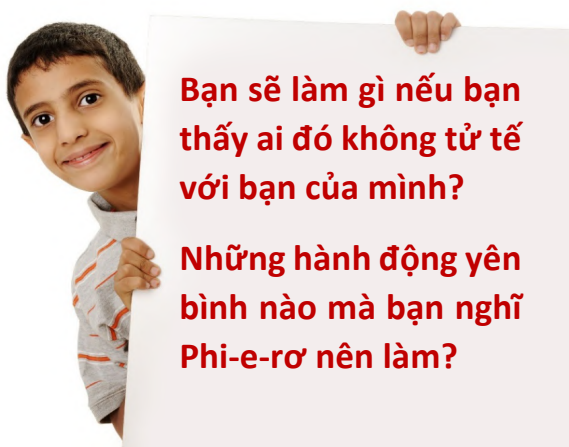
Người đàn ông bị chém đứt tai tên là Man-chu. Khi Chúa Giêsu thấy Man-chu đau buồn và bị thương, Ngài giơ tay ra và chạm vào lỗ tai của ông bị chém đứt rồi Ngài chữa lành cho ông. Chúa Giêsu ban cho Man-chu một lỗ tai mới! Hãy đọc câu chuyện này từ trong Kinh Thánh:

Người đàn ông bị chém đứt tai tên là Man-chu. Khi Chúa Giêsu thấy Man-chu đau buồn và bị thương, Ngài giơ tay ra và chạm vào lỗ tai của ông bị chém đứt rồi Ngài chữa lành cho ông. Chúa Giêsu ban cho Man-chu một lỗ tai mới! Hãy đọc câu chuyện này từ trong Kinh Thánh:

Những người ở với Ngài thấy sự sắp xảy đến, bèn nói rằng: Thưa Chúa, chúng tôi nên dùng gươm đánh chăng? Một người trong các sứ đồ đánh đầy tớ của thầy cả thương

phẩm và chém đứt tai bên hữu. Nhưng Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: **Hãy để cho họ đến thế!** Ngài bèn rờ tai đầy tớ ấy, làm cho nó được lành. ~ Ma-thi-ơ 22:49-51; Giăng 18:10.

Chao ôi, thậm chí khi những người này tới đó để bắt Ngài, Ngài vẫn tử tế với họ. Man-chu muốn gây thương tích cho Chúa Jêsus nhưng Ngài chữa lành và giúp người.

Chúa Jêsus biết rằng nó không tự nhiên cho chúng ta tử tế với những ai không tử tế với mình. Đó là lý do tại sao chúng ta cần cầu xin Chúa giúp chúng ta. Khi ai đó không tử tế với bạn, hãy cố gắng cầu nguyện cho Chúa Jêsus ngự vào lòng bạn để bạn có thể đối xử với người khác như cách Ngài đối xử với bạn. Hãy đọc cẩn thận những gì Chúa Jêsus phán sau đây:

Các người có nghe lời phán rằng: Hãy yêu người lân cận, và hãy ghét kẻ thù nghịch mình. ~ Ma-thi-ơ 5:43.

Wow! Hãy ngừng ngay đây vài giây. Bạn có nghe ai nói như thế trước đây không? Bạn có thể chưa nghe ai nói thế này nhưng đây là cách nhiều người hành động.

Yêu bạn của mình thì thật là dễ dàng nhưng thật không dễ dàng khi yêu kẻ thù của mình, những người luôn làm tổn thương bạn. Bạn có nghĩ ra ai không tử tế với bạn không? Có lẽ là người cười nhạo bạn hoặc xô đẩy bạn.

Hãy tiếp tục đọc và xem coi Chúa Jêsus nói gì về cách chúng ta đối xử với người khác đôi lần đối xử tồi tệ với chúng ta:

Song Ta nói cùng các ngươi rằng: **Hãy yêu kẻ thù nghịch, và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các ngươi**, hầu cho các ngươi được làm con của Cha các ngươi ở trên trời. ~ Ma-thi-ơ 5:44-45.

Điều đó có kỳ diệu không? Chúa Jêsus kêu chúng ta phải yêu kẻ thù và cầu nguyện cho bất kỳ ai đối xử tệ với mình. Ngay cả khi họ tệ với chúng ta, chúng ta vẫn phải yêu họ cho dù họ nói hay làm gì.

“Nhưng tại sao chúng ta lại phải cầu nguyện cho họ?” bạn có thể thắc mắc, “Họ đâu phải những người cần sự trợ giúp”. Đó là một câu hỏi hay. Dường như người đang bị đối xử thô lỗ và cười nhạo thì cần sự giúp đỡ nhiều nhất. Nhưng hãy suy nghĩ theo cách khác. Nếu ai đó cười bạn vì bạn đơn thuần phạm lỗi, những gì bạn cần phải làm là phớt lờ họ và đi chỗ khác.

Hoặc có lẽ bạn có thể thử cùng cười về việc đó với họ. Khi họ thấy những gì mình làm không hề gây phiền toái bạn, họ sẽ ngưng ngay thôi.

Đôi khi những bé trai hay gái thường hay cười nhạo và đối xử thô lỗ sẽ thấy nó **THẬT SỰ** khó khăn để tử tế.

Có thể có ai đó ở nơi mà chúng sinh sống luôn tệ với chúng và đây là cách duy nhất mà các em biết cư xử. Nếu bạn thật sự suy nghĩ về nó thì người mà đối xử tệ với người khác là người cần sự giúp đỡ nhiều nhất.

Một người càng đối xử tồi tệ thì người đó càng cần Chúa Jêsus giúp đỡ. Vì thế, hãy cầu nguyện cho họ. Hãy cầu nguyện cho họ bởi vì bạn yêu họ và quan tâm tới họ, mặc dù họ không tốt với bạn.

Chúa Jêsus có yêu những ai đối xử tệ với Ngài không? Ngài có cầu nguyện cho họ không? Có! Sau khi Chúa Jêsus bị những người xấu mang đi, họ cười nhạo Ngài. Họ nhổ vào Ngài. Họ còn đóng đinh tay và chân Ngài vào thập tự! Chúa Jêsus có cầu nguyện cho họ không? Có, Ngài đã làm:

“Khi đến một chỗ gọi là chỗ Sọ, họ đóng đinh Ngài trên cây thập tự tại đó, ... Song Đức Chúa Jêsus cầu rằng: **Lạy Cha, xin tha cho họ,** vì họ không biết mình làm điều gì.” ~ Lu-ca 23:33-34.

Chúa Jêsus chỉ còn một giờ hấp hối trên thập tự giá thế nhưng Ngài biết những người đối xử tệ với Ngài là những người cần sự

giúp đỡ vì thế Ngài cầu nguyện cho họ. Chúa Jêsus biết Cha Ngài có thể mang Ngài trở về sự sống. Chúa Jêsus tin tưởng nơi Cha Ngài. Ngài cũng cầu nguyện cho người khác tin tưởng nơi Ngài như vậy.

Nhưng những người xấu không yêu Chúa Jêsus hoặc Cha Ngài. Họ không muốn dấn lú tới sứ điệp về tình yêu của họ. Chúa Jêsus cảm thấy buồn cho họ. Ngài biết Cha đã tha thứ cho họ, ngay cả đó là những người đối xử Ngài tệ bạc. Ngài cầu nguyện họ sẽ chấp nhận sự tha thứ của Chúa và trải nghiệm hạnh phúc khi trở thành con của Ngài, Đấng yêu thương chúng ta dù chúng ta có làm sai. Bất kỳ lúc nào bạn cảm thấy buồn khi làm một việc gì sai, hãy nhớ lời của Cha từ thiên đàng:

Phải, Ta đã lấy sự yêu thương đời đời mà yêu người; nên đã lấy sự nhân từ mà kéo người đến. ~ Giê-rê-mi 31:3.

Tình yêu của Chúa giành cho bạn là “đời đời”. Điều đó có nghĩa là tình yêu của Ngài cho bạn là KHÔNG BAO GIỜ kết thúc.

Và vì thế xin đừng bỏ qua phần quan trọng nhất Chúa Jêsus phán ngay từ đầu **trang----**. Ngài phán, khi chúng ta yêu kẻ thù và cầu nguyện cho họ, *“hầu cho các người được làm con của Cha các người ở trên trời”*. Do đó chúng ta thấy chính Chúa yêu kẻ thù của Ngài. Ngài vẫn yêu những người không yêu Ngài. Chúa Jêsus tiếp tục phán rằng:

Nếu các người làm ơn cho kẻ làm ơn mình, thì có ơn chi? Người có tội cũng làm như vậy. Song các người hãy yêu kẻ thù mình; hãy làm ơn, hãy cho mượn, mà đừng ngã lòng. Vậy, phần thưởng của các người sẽ lớn, và các người sẽ làm con của Đấng Rất Cao, **vì Ngài lấy nhân từ đối đãi kẻ bạc và kẻ dữ**. Hãy thương xót như Cha các người hay thương xót. ~ Lu-ca 6:33, 35, 36.

Bạn có thấy những gì Chúa phán ở đây không? Ngài phán Chúa luôn *“tử tế ngay cả với những người vô ơn và tệ bạc”*.

Tôi nguyện cầu rằng bạn sẽ bắt đầu hiểu bản tánh của Chúa hơn trước kia. Có rất nhiều người đã nói sai về Chúa. Họ nói

Chúa làm tổn thương những người không yêu Ngài. Sự dạy dỗ này làm người ta sợ Chúa. Họ sợ rằng Chúa sẽ làm tổn thương họ nếu họ không làm theo Ngài. Nhưng chúng ta được biết rằng Ngài LUÔN dịu dàng yêu thương, và tử tế ngay cả với những ai vô ơn và tệ bạc với Ngài.

Đức Chúa Trời là Tình yêu thương

Chúa Jêsus có một người bạn tên Giăng. Giăng biết rất rõ về Chúa Jêsus và hiểu những thứ Ngài muốn nói về Cha Ngài trên thiên đàng. Giăng đã viết về tình yêu của Đức Chúa Trời như thế này:

Hỡi kẻ rất yêu dấu, chúng ta hãy yêu mến lẫn nhau; vì sự yêu thương đến từ Đức Chúa Trời, ... **vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương.** ~ 1 Giăng 4:7-8.

Giăng bảo rằng “Đức Chúa Trời là sự yêu thương”. Tình yêu thật sự đến từ Chúa. Nếu chúng ta muốn yêu người khác đúng cách, chúng ta phải cho phép Chúa sống bên trong chúng ta. Ngài đến để sống trong chúng ta thông qua Đức Thánh Linh về tình yêu của Ngài. Khi chúng ta cho phép Thánh Linh của Ngài sống trong chúng ta, chúng ta sẽ sống theo cách Ngài sống. Chúng ta sẽ yêu người khác như cách Ngài yêu người khác.

Bạn có nhớ từ **trang 6** Chúa Jêsus nói rằng Ngài đã hoàn thành công việc Cha Ngài giao phó? Bạn có nhớ công việc đó là gì không? Đúng rồi, Ngài “tôn vinh” Cha.

Khi chúng ta đọc về những điều tử tế Chúa Jêsus làm, chúng ta hãy nhớ Ngài đang giúp chúng ta thấy được cách mà Cha thiên thượng luôn hành động. Sách Thi-thiên có chép rằng, *“Các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Thi-thiên 19:1)*. Phao-lô viết rằng, dù chúng ta không thể thấy Chúa, *“bản tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài.” (Rô-ma 1:20)*. Chao ôi, không chỉ loài người chúng ta, ngay cả mặt trời, mặt trăng, ngôi sao, cây cối và các loài thú được tạo dựng để hành động như Ngài.

Ngay bây giờ hãy hít thở sâu. Khi chúng ta hít vào, chúng ta được thở ô-xy. Bạn có biết rằng cây cối cho chúng ta khí ô-xy để hít thở? Đúng vậy, nhưng bạn có biết cây cũng thở? Vâng, chúng hít thở một loại khí

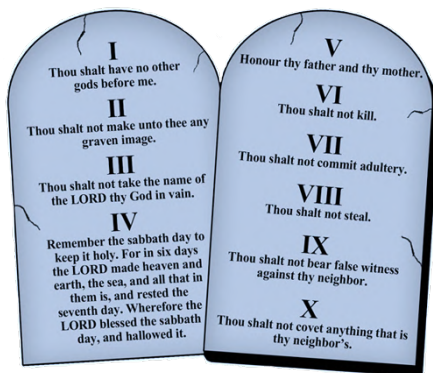
gọi là carbon dioxide. Điều đặc biệt lạ lùng là, sau khi chúng ta thở khí ô-xy, chúng ta thải ra carbon dioxide. Nhờ đó mà cây cối có thể thở. Chúng cho chúng ta ô-xy và chúng ta cho chúng carbon dioxide. Đây là một vòng tròn lớn về sự ban tặng!

Đây cũng là những gì tất cả các tạo vật của Chúa cho chúng ta thấy Ngài như thế nào. Ngài là một người Cha yêu thương, là

Đấng luôn cho chúng ta những gì mình cần. Bạn có thấy an ủi khi biết điều đó chăng?

Vòng tròn ban tặng thông qua sự sáng tạo của Chúa được gọi là luật pháp Ngài. Đó là Luật của sự sống và tình yêu. Chúa không ban cho chúng ta Luật pháp Ngài để làm chủ chúng ta và bắt chúng ta làm những gì ngày phán. Không. Luật pháp Ngài ở đó để bảo vệ chúng ta bởi vì Ngài yêu chúng ta.

Đức Chúa Trời tạo ra chúng ta và do đó Ngài là Đấng duy nhất biết điều gì tốt nhất cho chúng ta. Nếu chúng ta phải ngưng thở, điều đó sẽ là ngưng luật sự sống của Chúa và chúng ta sẽ chết. Chúa không phải là Đấng tạo ra sự chết khi chúng ta phá vỡ luật pháp Ngài. Chúa không kỷ luật chúng ta theo cách đó. Đó không phải là cách là Luật pháp của Chúa được vận hành.

Ví dụ: Hãy giả sử rằng bạn và một người bạn đang chơi tại nhà bạn. Hôm đó là một ngày nóng bức nên mẹ bật quạt. Bạn nói với bạn mình rằng đừng sờ vào quạt hoặc nó sẽ làm bạn đau. Tại sao bạn lại nói cho bạn của bạn điều này? Có hai lý do dưới đây. Hãy khoanh tròn cái nào đúng.

1. Bạn nói với bạn mình rằng đừng thọc tay vào quạt bởi vì bạn muốn điều khiển họ và nếu họ làm, BẠN sẽ làm đau tay họ

2. Bạn nói với bạn mình rằng đừng thọc tay vào quạt bởi vì bạn yêu họ và bạn không muốn CÂY QUẠT làm đau tay bạn mình.

Tôi chắc là bạn trả lời số 2. Khi chúng ta vi phạm Luật pháp Chúa, đó là “tội lỗi”. Giăng nói với chúng ta rằng *“sự tội lỗi tức là sự trái luật pháp”*. (1 Giăng 3:4). Tội lỗi là chọn lựa sự ích kỷ và sự ích kỷ là không muốn trở thành một phần của kế hoạch của Chúa (kế hoạch chăm sóc của Ngài) cho cuộc đời chúng ta.

Chuyện gì sẽ xảy ra nếu bạn của bạn quyết định không lắng nghe bạn và vẫn thọc tay vào quạt? Họ sẽ bị thương. Vậy bạn hay cây quạt làm bạn mình đau? Đúng rồi, cây quạt. Và đó cũng là cách tội lỗi

hành động. Khi chúng ta không lắng nghe sự hướng dẫn của Chúa; chúng ta làm tổn thương mình. Chứ không phải Chúa làm tổn thương chúng ta khi chúng ta phạm tội. Hãy nhớ, Chúa là tình yêu thương. Luật pháp của Chúa nói cho chúng ta về bản tánh của Ngài (cách sống của Ngài) và cảnh báo chúng ta về sự nguy hiểm của tội lỗi. Có một người tên là Phao-lô đã viết về luật pháp của Chúa như vậy:

Sự yêu thương chẳng hề làm hại kẻ lân cận; vậy yêu thương là sự làm trọn luật pháp. ~ Rô-ma 13:10.

Khi chúng ta sống theo cách luật pháp Chúa hướng dẫn chúng ta, chúng ta sẽ không làm điều xấu cho bất kỳ ai. Chúng ta không làm tổn thương người khác ngay cả khi họ làm tổn

thương chúng ta. Chúng ta sẽ yêu người khác như cách Chúa yêu họ. Một ngày nọ có người đến gặp Chúa Jêsus và hỏi rằng, *“Trong các điều răn, điều nào là đầu hết?” (Mác 12:28)*. Bạn nghĩ sự chỉ dẫn nào quan trọng nhất của Chúa dành cho chúng ta? Điều thật tốt là Chúa cho chúng ta câu trả lời. Ngài phán rằng:

“Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người. Đây là điều thứ hai: Người phải yêu kẻ lân cận như mình. Chẳng có điều răn nào lớn hơn hai điều đó”. ~ Mác 12:30-31.

Vì thế, sự chỉ dạy quan trọng nhất Chúa ban cho chúng ta là yêu Ngài và đừng bao giờ để bất kỳ thứ gì lấy đi tình yêu của chúng ta cho Ngài. Sự chỉ dạy quan trọng thứ hai là yêu người khác như cách chúng ta yêu chính mình. Bạn không muốn bất cứ điều gì có hại hoặc xấu xảy đến cho bạn, có phải không? Tất nhiên là không. Vì thế, chúng ta không nên làm bất cứ điều gì có hại và xấu xa cho người khác.

Thế thì tại sao bạn nghĩ lời hướng dẫn quan trọng nhất là yêu Ngài trước hết? Liệu Chúa có ích kỷ không? Không. Câu trả lời nằm trong cách chúng ta bày tỏ tình yêu của mình cho Ngài. Chúng ta bày tỏ tình yêu của chúng ta đối với Chúa bởi cho phép Ngài chúc phước chúng ta. Khi chúng ta làm điều đó, Ngài sẽ sống trong chúng ta và ban cho chúng ta quyền năng yêu người khác đúng cách. Quyền năng này được gọi là Ân Điển của Chúa. Ân điển của Ngài ban cho chúng ta sức mạnh để sống vâng theo luật pháp Ngài về một tình yêu vô vị kỷ (Rô-

ma 1:5; Tít 2:11,12). Không ai trong chúng ta có thể thờ mà không có món quà ân điển của Chúa.

Bạn đã từng có đồ chơi điều khiển từ xa không? Món đồ chơi đó cần gì để chuyển động? Vâng, nó cần pin. Hãy nghĩ Chúa là pin sạc của bạn. Bạn cần Ngài để di chuyển, suy nghĩ, nói chuyện, nghe, ngửi và thấy.

Đây cũng là cách Chúa Jêsus sống. Ngài phán, *“Cha Ta đã giao mọi sự cho Ta”*. (Lu-ca 10:22). Chúa Jêsus có thể làm tất cả những điều diệu kỳ này và giúp đỡ mọi người bởi vì Ngài cho phép Cha Ngài sống trong Ngài. Ngài chấp nhận ân điển của Chúa Cha qua việc cho Chúa làm pin sạc của Ngài (Lu-ca 2:40). Chúa Jêsus phán:

... Những lời Ta nói với các ngươi, chẳng phải Ta tự nói; *ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài*.

~ Giảng 14:10.

Mọi thứ Chúa Jêsus làm đều là công việc của Cha Ngài. Đó là lý do tại sao Chúa Jêsus nói với Phi-líp, *“Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha”*. (Giăng 14:9).

Đức Chúa Jêsus có bao giờ làm tổn thương ai không? Không. Tại sao? Bởi vì Chúa Không Bao Giờ làm tổn thương ai. Chúa Jêsus có bao giờ làm tổn thương tới cảm nghĩ của ai không? Không. Tại sao? Bởi vì Chúa không bao giờ làm tổn thương cảm nghĩ của ai cả. Liệu Chúa Jêsus có luôn luôn giúp đỡ và

chữa lành cho mọi người? Có! Tại sao? Bởi vì Chúa luôn giúp đỡ và chữa lành cho mọi người.

Có bao giờ bạn bị bệnh không? Có thể là bị cảm lạnh và đau dạ dày? Ba mẹ bạn có la mắng bạn khi bạn bệnh không? Họ có trừng phạt bạn không? Không bao giờ! Họ sẽ làm gì? Họ giúp bạn mau hết bệnh phải không? Đúng rồi. Họ có cho bạn uống thuốc để khỏe lại không?

Hãy nghĩ về tội lỗi như bệnh tật. Bạn có nghĩ Cha Thiên Thượng sẽ la mắng bạn không? Bạn có nghĩ Ngài phạt bạn khi bạn bị bệnh? Không! Ngài muốn giúp bạn tốt hơn. Ngài không muốn từ bỏ bạn, Ngài muốn cho bạn thuốc để từ bỏ *tội lỗi* đã khiến bạn bị bệnh.

Liều thuốc mà Chúa ban cho chúng ta chính là con của Ngài – Chúa Jêsus. Chính xác, liều thuốc của Chúa là chính là Con Ngài! Cũng như chúng ta uống thuốc và nó đi vào cơ thể, chúng ta cũng cần Chúa Jêsus sống trong cơ thể chúng ta.

Chúa Jêsus có thể trừ bỏ tội lỗi làm chúng ta đau bệnh. Chúng ta không thể nào sống tốt hơn nếu không có Ngài. Chúa Jêsus phán với chúng ta rằng, *“Vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được”*. (Giăng 15:5).

Và hãy nhớ, công việc mà Chúa Jêsus làm là công việc mà Cha Ngài đang làm thông qua Ngài. Vì thế, liều thuốc làm chúng ta khỏe mạnh hơn chính là từ Cha Chúng Ta thực hiện qua Chúa Jêsus.

Khi tội lỗi bắt đầu rời bỏ, chúng ta sẽ bắt đầu hành động giống Chúa Cha hơn. Chúng ta sẽ dịu dàng, yêu thương và tử tế với người khác bởi vì Chúa luôn dịu dàng, yêu thương, tử tế.

Trận Nước Lụt và Bản Tánh của Chúa

Giờ đây chúng ta biết thêm về bản tánh của Chúa, hãy đọc vài câu chuyện khó hiểu trong Kinh Thánh. Những câu chuyện này dường như nói về việc Chúa làm tổn thương con người. Nhưng chúng ta biết rằng Chúa không bao giờ làm hại hoặc làm tổn thương ai. Ngài luôn tử tế với mọi người, ngay cả những người không thích Ngài. Hãy cùng đọc sách Sáng-thế Ký và đọc câu chuyện đầu tiên - câu chuyện về trận nước lụt bao phủ khắp cả đất.

Đức Giê-hô-va thấy sự hung ác của loài người trên mặt đất rất nhiều, và các ý tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn; thì tự trách đã dựng nên loài người trên mặt đất, và buồn rầu trong lòng. Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ hủy diệt khỏi mặt đất loài người mà Ta đã dựng nên, từ loài người cho

đến loài súc vật, loài côn trùng, loài chim trời; vì Ta tự trách đã dựng nên các loài đó”. ~ Sáng-thể Ký 6:5-7.

Ôi không, có phải Chúa thật sự nói rằng Ngài sẽ hủy diệt những người này? Liệu Chúa sẽ làm tổn thương họ bởi vì họ không hành động giống Ngài? Khi đọc câu chuyện nó có vẻ như Chúa cảm xúc lẫn lộn. Đầu tiên, Ngài rất buồn vì họ; sau đó Ngài phán sẽ hủy diệt họ rồi tiếp theo Ngài nói rằng Ngài lại buồn vì họ. Có phải bản tánh của Chúa liên tục thay đổi? Không. Chúa đã phán bảo với chúng ta, *“Vì Ta là Đức Giê-hô-va, Ta không hề thay đổi”*. (Ma-la-chi 3:6). Phao-lô cũng nói với chúng ta những điều tương tự về Chúa Jêsus: *“Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”*. (Ê-phê-rơ 13:8).

Bây giờ hãy nhớ, khi Chúa Jêsus tử tế và giúp đỡ những người đối xử không tốt với Ngài, Ngài cho chúng ta biết cách Chúa luôn hành động như thế nào. Chúa luôn tử tế với những ai muốn tòng đạo và không muốn sống như Ngài. Chúng ta biết được bản tánh của Chúa không bao giờ thay đổi. Ngài đối xử với con người sống cách đây rất lâu giống như cách Ngài đối xử với con người hiện tại. Chúa LUÔN LUÔN *“lấy nhân từ đối đãi kẻ bạc và kẻ dữ”*. (Lu-ca 6:35).

Khi Chúa thấy hết thảy những người này không sống hòa hợp với Luật pháp về sự sống và tình yêu của Ngài, Ngài rất buồn. Như người bạn trong câu chuyện về cây quạt mà chúng ta nói ở phần trước, họ sắp sửa chọn thọc ngón tay của mình vào cây quạt. Họ làm tổn thương CHÍNH MÌNH. Nhưng vì Chúa yêu họ rất nhiều. Ngài nói với bạn của mình Nô-ê xây một cái tàu

thật to gọi là Tàù Nô-ê. Tại sao? Bởi vì Chúa biết trong 120 năm sẽ có một trận lụt phủ khắp cả thế giới.

Ngài muốn tất cả mọi người và các loài thú được an toàn nhưng chỉ có gia đình Nô-ê lắng nghe và được cứu cùng với một số ít loài thú được chọn.

Nhưng tại sao trận lụt tới? Có phải Chúa gây ra trận lụt bởi vì Ngài muốn hủy diệt tất cả mọi người không thích Ngài và cách mà Ngài sống? Vài người nói “Đúng” nhưng bạn và tôi biết Chúa là tình yêu và Ngài luôn *“lấy nhân từ đối đãi kẻ bạc và kẻ dữ”* và *“sự yêu thương chẳng hề làm hại kẻ lân cận”*. (Lu-ca 6:35; Rô-ma 13:10).

Bạn có nhớ ở phần trước khi chúng ta nói về những cái cây và cách chúng nó cho chúng ta khí ô-xy và chúng ta cho nó carbon dioxide? Điều này cho thấy tất cả tạo vật của Chúa liên hệ với nhau.

Hai người đầu tiên Chúa tạo cho thế giới này là A-đam và È-va. Một ngày nọ họ chọn không lắng nghe sự chỉ dẫn của Chúa và họ phá vỡ luật pháp của Ngài về sự sống và tình yêu. Họ phạm tội chống lại cách sống của Ngài. Điều khá thú vị ở đây là tội của họ, không chỉ ảnh hưởng loài người mà còn ảnh

hưởng cả trái đất. Sau khi họ phạm tội, Chúa nói với họ những gì sẽ xảy ra với trái đất:

Vậy, đất sẽ bị rửa sạch vì người; trọt đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh bông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng. ~Sáng-thể Ký

3:17, 18.

Có bao giờ bạn bị cái bụi cây đầy gai tổn thương mình? Những cái gai đó là hậu quả của tội lỗi đến trên đất này. Bạn có biết Chúa tạo nên chúng ta từ đất?

Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh. ~ Sáng-thể Ký 2:7.

Bạn đã thấy tại sao tội lỗi ảnh hưởng trái đất chưa? Chúng ta được tạo dựng nên từ đất, và khi chúng ta phạm tội nó sẽ ảnh hưởng tới chính trái đất mà chúng ta đến. Chúng ta có thể đọc trong sách Ê-sai:

Đất bị dân cư làm ô uế, vì họ đã phạm luật pháp, trái điều răn (thời gian Chúa chỉ định cho việc thờ phượng) ... Vậy nên sự rửa sạch thiêu nuốt đất, những người ở trên nó mắc tội. Vì có đó dân trên đất bị đốt cháy, chỉ còn ít người sót lại. ~ Ê-sai 24:5-6.

Đây lần nữa chúng ta thấy hành vi tội lỗi của chúng ta ảnh hưởng tới trái đất, từ buổi ban đầu, khiến nó tạo ra gai gổc.

4,000 năm sau cái gai nhọn đầu tiên được mọc lên, một vài người lính La-mã đưa Chúa Giêsu vương miệng làm từ bụi gai và ép đặt trên đầu Ngài. Họ chế giễu Ngài bởi vì Chúa Giêsu nói Ngài là Vua. Họ đã không hiểu Chúa muốn gì.

Chúa Giêsu muốn nói rằng Ngài là vua không phải như vương quốc của thế gian này đâu. Vương quốc của Ngài không phải là một vật thể ở đâu đó, nhưng thay vào đó nó liên quan tới cách chúng ta suy nghĩ và hành động đối với người khác. Đó

là vương quốc của tình yêu vô vị kỷ. Chúa Jêsus phán như thế này về nước của Ngài:

Nước Đức Chúa Trời không đến cách rõ ràng, và người ta sẽ không nói: Ở đây, hay là: Ở đó; vì này, **nước Đức Chúa Trời ở trong các người**. ~ Lu-ca 17:20-21.

Điều đó có quá diệu kỳ không? Vương quốc của Đức Chúa Trời chính là sẽ dịu dàng, yêu thương và tử tế đối với người khác. Nó cũng là về thay đổi suy nghĩ trong tâm trí của chúng ta (bộ não của chúng ta) và bắt đầu suy nghĩ và hành động như Chúa Jêsus đã làm.

Phao-lô chia sẻ với chúng ta rằng: ***“Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có”.*** (Phi-líp 2:5). Tại sao chúng ta cần có tâm trí của Chúa Jêsus trong mình? Chúa phán dạy ta rằng:

Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. ~ Ê-sai 55:8-9.

Cách suy nghĩ của Chúa thì cao hơn chúng ta rất nhiều. Đây là lý do tại sao chúng ta cần suy nghĩ theo cách Chúa Jêsus suy nghĩ, để mà chúng ta có thể hành động theo cách Chúa làm. Và chúng ta có thể làm được điều này nếu chúng ta để tâm trí

Ngài, cách suy nghĩ của Ngài, chiếm lĩnh tâm trí và cách suy nghĩ của chúng ta.

Chúa Jêsus cho phép người lính La Mã ấn mào gai một cách thô bạo trên đầu Ngài để cho chúng ta thấy Ngài yêu chúng ta rất nhiều đến nỗi Ngài sẵn sàng cho phép những tội lỗi đầy tổn thương của chúng ta, chính nó đã tạo ra những gai nhọn này, giết chết Ngài thay vì chúng ta.

Tâm trí và trái tim của chúng ta trở nên “gai góc”. Gai góc che mất vẻ đẹp tự nhiên của khu vườn. Một bông hoa hồng xinh đẹp và mảnh khảnh sẽ gây đau với những cái gai nhọn. Gai và cỏ dại là chứng nhân cho sự thật là thế giới này đầy đầy điều thiện và ác trong khi Chúa chỉ muốn nó chứa những điều tốt đẹp. Thật buồn biết bao!

Như bông hoa hồng, bởi vì tội lỗi vẻ đẹp và sự dịu dàng của Chúa bị bao phủ và che đậy bởi những gai gian xảo và lừa dối. Chúa Jêsus cho phép mào gai đâm vào tâm trí (đầu) nhẹ nhàng và yêu thương của Ngài để rồi trái tim của ta sẽ ray rứt (trở nên buồn) khi chúng ta thấy tình yêu của Ngài dành cho chúng ta qua những cái gai nhọn đáng sợ.

Khi tâm trí và tấm lòng tội lỗi của chúng ta khiến Chúa Jêsus bị treo trên thập tự giá, Ngài phải cho chúng ta thấy suy nghĩ của chúng ta đen tối như thế nào trước khi chúng ta có thể thấy tình yêu của Ngài dành cho chúng ta.

Đây là lý do tại sao “*khắp xứ đều tối tăm*” (Lu-ca 23:44) trong khi Chúa Jêsus trên thập tự giá và sau đó khi Ngài chết “*đất thì rung động, đá lớn bể ra*” (Ma-thi-ơ 27:51).

Bạn có thấy chính trái đất bị ảnh hưởng bởi sự chết của Chúa không? Trái đất phản ứng lại với Đấng Tạo Hóa của nó đang bị tra tấn và tổn thương. Như cái gương, sự tăm tối bao phủ cả đất cho chúng thấy những gì trong tâm trí đen tối của mình. Nó có nghĩa là chúng ta thật sự chưa hiểu và còn bị nhầm lẫn về bản tánh yêu thương thật sự của Chúa Cha Nhưng bởi vì Chúa Jêsus, chúng ta có thể nhìn thấy xuyên qua sự tối tăm và một lần nữa thấy vẻ đẹp thật sự của Ngài, dịu dàng và yêu thương sẽ tồn tại mãi. Như một người Cha yêu tất cả các con của mình, Ngài sẽ không bao giờ ngừng yêu chúng ta.

Vì Đức Chúa Trời, là Đấng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! **Đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng**

chúng tôi, đừng sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jêsus Christ. ~ 2 Cô-rinh-tô 4:6.

Khi chúng ta gặp Chúa Jêsus, chúng ta được ban cho “sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời” bởi vì Ngài thật sự giống như Cha Ngài. Nhưng vinh hiển của Chúa là gì? Hãy đọc những gì Chúa phán bảo Môi-se:

Môi-se thưa rằng: Tôi xin Ngài cho tôi xem sự vinh hiển của Ngài! Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ làm cho các sự **nhân từ** (dịu dàng) Ta phát ra trước mặt ngươi; Ta hô danh Giê-hô-va trước mặt ngươi; làm ơn cho ai Ta muốn làm ơn, và thương xót ai Ta muốn thương xót”. ~ Xuất Ê-díp-tô Ký 33:18-19.

Vinh hiển của Chúa là bản tánh của Ngài! Bản tánh của Chúa là dịu dàng, yêu thương tử tế đã chiếu xuyên qua sự tăm tối về sự nhầm lẫn của chúng ta về bản tánh Ngài. Bất kỳ lúc nào chúng ta đọc về Chúa mà khiến chúng ta bối rối, chúng ta phải tin những gì Chúa Jêsus đã dạy chúng ta về Ngài. Chỉ có Chúa Jêsus có thể làm được việc này bởi vì Ngài là

Đấng duy nhất biết rõ về Chúa và bản tính của Ngài. Đừng để sự tăm tối của tội lỗi lừa dối chúng ta nữa! Và hãy để ánh sáng của bản tánh CHÂN THẬT của Chúa chiếu trên chúng ta qua việc đọc Lời Chúa mỗi ngày!

Cần nhắc tất cả những gì chúng ta mới học, có phải vì trái đất của chúng ta xấu xa là lý do gây ra trận lụt trong suốt lúc Chúa kêu Nô-ê đóng tàu? Vâng, hãy xem lại những gì xảy ra với loài người trước trận lụt:

Đức Giê-hô-va thấy sự hung ác của loài người trên mặt đất rất nhiều, **và các ý tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn.** ~ Sáng-thế Ký 6:5.

Tâm trí và tấm lòng của họ tràn đầy sự “xấu” – họ luôn bạo lực và ganh ghét và họ không quan tâm về sự sống theo ý định yêu thương của Chúa. Họ chỉ quan tâm tới chính mình và tận hưởng niềm vui được bao nhiêu.

Điều này có ảnh hưởng trực tiếp trên trái đất không? Hãy cùng khám phá trong câu 11 và 12:

Thế gian bấy giờ đều bại hoại trước mặt Đức Chúa Trời và đầy dẫy sự hung ác. Nay, Đức Chúa Trời nhìn xem thế gian, thấy đều bại hoại, vì hết thầy xác thịt làm cho đường mình trên đất phải bại hoại. ~ Sáng-thế Ký 6:11-12.

Vâng! Hành động hung ác của những người này hủy hoại trái đất. Một lần nữa, nó như một cái gương phản chiếu sự hung ác trên tâm trí và tấm lòng họ, và điều này khiến Chúa buồn.

Chúa không thích những người đó, trái đất và các loài thú trở nên hung ác và ghen ghét với nhau. Chúa thì không thích sự hung ác. Ê-sai dạy chúng ta về Chúa Jêsus *“chẳng hề làm điều hung dữ” (Ê-sai 53:9)*. Và chúng ta biết, nếu Chúa Jêsus không làm bất kỳ điều gì hung ác thì Cha Ngài cũng vậy! Thực tế là Chúa muốn cứu chúng ta *“khỏi sự hà hiếp và sự hung bạo” (Thi-thiên 72:14)*. Nếu Chúa là Đấng gửi lũ lụt đến thì chắc Ngài sẽ thực hiện những điều hung ác. Nhưng chúng ta thấy Chúa không thích sự hung ác và sẽ không bao giờ làm bất cứ điều gì hung ác.

Vài người bảo đó là một phần của sự công bình của Đức Chúa Trời để sử dụng sự hung ác và hủy diệt trên những người không vâng theo Luật Pháp Ngài. Nhưng hãy lắng nghe những gì Chúa phán bảo các vua xấu xa của Y-sơ-ra-ên: *“Hỡi các vua Y-sơ-ra-ên, thế đã đủ cho các ngươi rồi! Khá bỏ sự bạo ngược và hà hiếp; làm sự đoán xét và công bình” (Ê-xê-chi-ên 45:9)*. Hãy lưu ý sự phán xét thật thì trái ngược với hung ác và hủy diệt. Vì thế, sự công bình của Chúa thì KHÔNG BAO GIỜ nói về chính Ngài hành động hung ác hay hủy diệt.

Chúa kêu Nô-ê cảnh báo con người về trận lụt sắp tới. Bạn nghĩ Nô-ê cảnh báo con người như thế nào? Phía dưới có 2 câu trả lời. Hãy khoanh tròn câu trả lời đúng:

1. Nô-ê bảo, " Sẽ có một trận lụt dữ dội và hủy diệt sắp tới! Chúa muốn cứu bạn khỏi trận lụt, xin vì thế hãy làm những gì Ngài phán bảo và hãy từ bỏ tội lỗi".

2. Nô-ê bảo, "Nếu người không ngừng phá vỡ luật pháp Chúa thì Ngài sẽ hủy diệt người cách hung bạo bằng cách cho một trận lụt làm chết đuối tất cả các người!"

Tôi biết chắc bạn sẽ khoanh số 1. Chúa ao ước cứu họ chứ không làm tổn thương họ. Chúa không muốn cố bảo vệ họ từ CHÍNH NGÀI nhưng cố gắng bảo vệ họ từ TRẬN LỤT. Đó là trận lụt sẽ làm tổn thương họ như cây quạ làm tổn thương bạn của bạn.

Vì chính trái đất trở nên hung ác, trái đất chính nó hành động cách hung ác, chứ không phải Chúa. Chúa KHÔNG BAO GIỜ làm bất kỳ việc gì hung ác.

Chúa đã từng dạy con người rằng bởi, *"Đất vì chúng nó mà bị ô uế"* rồi nó *"đã mưa dân cư trú tại xứ trước các người"*. (Lê-vi Ký 18:25-28).

Nhưng chúng ta phải đặt câu hỏi. Đừng bao giờ lo sợ phải hỏi Chúa. Câu hỏi chúng ta cần hỏi là tại sao Kinh Thánh nói rằng chính Chúa phán, *"Ta diệt tuyệt các xác thịt có sanh khí ở dưới trời; Ta sẽ hủy diệt loài người, thú vật, chim và các loài bò sát"*.

Câu Kinh Thánh này dường như nói rằng Chúa là Đấng hủy diệt hết thầy bọn họ. Chúng ta phải hiểu bản tánh của Chúa ở đây như thế nào? Nó hoàn toàn phụ thuộc vào CÁCH chúng ta đọc toàn bộ quyển Kinh Thánh.

Một ngày kia Chúa Jêsus hỏi một người, *“Trong luật pháp có chép điều gì? Người đọc gì trong đó?”* (Lu-ca 10:26). Vì thế chúng ta phải đảm bảo rằng chúng ta hiểu Kinh Thánh

nói gì và tại sao Kinh Thánh nói vậy. Nếu chúng ta không hiểu, khi đó chúng ta sẽ nghĩ Kinh Thánh ý muốn nói như vậy nhưng thật ra nó không hề nói thế. Hãy cho phép Chúa Jêsus lấy đi tấm màn che phủ và đi theo Ngài tới ánh sáng.

Phao-lô nói với chúng ta rằng nhiều người đọc Kinh Thánh như thể họ có tấm màn che phủ mắt mình. Sự che phủ của họ khiến họ không hiểu đúng những gì Kinh Thánh dạy.

“Vì đến ngày nay, khi họ đọc Cựu Ước, cái màn ấy vẫn còn chưa cất khỏi ... **Khi họ sẽ trở lại cùng Chúa, thì màn ấy mới cất khỏi**”. ~ 2 Cô-rinh-tô 3:14, 16.

Để thật sự hiểu Kinh Thánh đúng, chúng ta phải để Chúa giúp chúng ta. Chúng ta phải hiểu Kinh Thánh theo cách Ngài hiểu nó.

Chúa Jêsus đã dạy chúng ta những gì về Đức Chúa Trời?

Trong sách Gióp kể cho chúng ta những điều giúp chúng ta hiểu những gì xảy ra suốt thời kỳ nước lụt.

Ông sẽ giữ theo lối xưa, mà các kẻ gian ác đã đi sao? Chúng nó bị truất diệt trước kỳ định, cái nền họ bị dòng nước đánh trôi đi. Chúng nó nói với Đức Chúa Trời rằng: Chúa hãy lìa khỏi chúng tôi; **lại rằng: Đấng Toàn năng sẽ làm được gì cho chúng ta?** ~ Gióp 22:15-17.

Những người sống thời kỳ nước lụt kêu Chúa “Lìa khỏi họ!” Bạn nghĩ chuyện gì sẽ xảy ra nếu Chúa lìa khỏi họ? Bạn nghĩ chuyện gì sẽ xảy ra nếu bạn lấy pin ra khỏi chiếc xe điều khiển

từ xa? Nó sẽ ngưng hoạt động. Chúa như những cục pin. Nếu Ngài lìa khỏi chúng ta, chúng ta sẽ không hoạt động nữa! Bởi vì loài người thúc ép Ngài ra đi nên Chúa buồn rầu phán rằng, *“Thần Ta (Đấng ban sự sống) sẽ chẳng hằng ở trong loài người luôn”*. (Sáng-thế Ký 6:3).

Nhưng hãy thử đoán xem những thứ gì khác sẽ không hoạt động nếu Chúa rời đi? Nếu Chúa rời đi cây và cỏ sẽ chết. Mặt trời sẽ ngừng chiếu sáng. Nước ở trên đất sẽ không còn ở đúng vị trí của nó. Trái đất sẽ trở nên hung ác đến nỗi không còn thứ gì ngăn cản được nó hủy diệt loài người.

Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng Chúa *“Định bờ cõi cho biển, để nước không tràn phạm điều răn của Ngài”*. (Châm-ngôn 8:29). Lời của Chúa giữ cho nước vào đúng vị trí của nó. Nếu Chúa rời đi thì Lời Ngài không còn giữ được nước. Nước sẽ tràn ngập thế gian.

Đây là những gì Chúa muốn bày tỏ khi Ngài nói Ngài sẽ hủy diệt thế gian bằng trận lụt. Ngài phán rằng, “Nếu Ta đi, lời Ta sẽ không giữ được nước và nó sẽ hủy diệt toàn thể nhân loại”. Thần của Chúa phán dặn thông qua Nô-ê nài nỉ loài người đừng để Ngài rời đi. Nhưng Chúa càng nói nhiều về trận lụt thì con người càng giận dữ và muốn Ngài dừng lại.

Họ nghĩ thật là điên rồ khi có một trận lụt kéo tới và họ cười nhạo Nô-ê. Họ không tin là có một trận lụt kéo tới và rồi họ bảo Chúa hãy rời bỏ đi và để họ một mình.

Nhưng làm sao loài người chúng ta làm Chúa rời bỏ đi được? Chúa yêu thương chúng ta quá đến nỗi Ngài sẽ ban cho chúng ta những gì mình muốn. Chúa KHÔNG BAO GIỜ ép chúng ta yêu Ngài. Nếu bạn thật sự muốn Chúa rời đi và để bạn một mình, thì Ngài sẽ làm vậy. Nhưng Ngài sẽ buồn lắm bởi vì Ngài biết nếu Ngài rời đi, chúng ta không thể duy trì sự sống bởi vì Ngài là nguồn pin của chúng ta. Ngài giúp chúng ta sống động nhưng họ đã từ chối để Ngài bảo vệ họ.

Trước đó chúng ta học rằng Ngài giữ mọi thứ lại với nhau bởi Lời Ngài. Hãy nhớ khi chúng ta nói về Chúa Jêsus là liều thuốc mà Chúa ban cho chúng ta. Tất nhiên, Kinh Thánh nói với chúng ta rằng Chúa Jêsus có tên khác và tên đó là *“Lời của Đức Chúa Trời”*. (*Khải-huyền 19:13*). Giảng bảo chúng ta rằng *“Lời”* (Chúa Jêsus) thì *“Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức*

Chúa Trời”, và bởi Ngôi Lời (Chúa Jêsus) “muôn vật bởi Ngài làm nên”. (Giăng 1:1-3).

Thật tuyệt vời! Chúa Jêsus tạo ra mọi vật bởi quyền năng Chúa Cha ban cho Ngài. Chính Chúa Jêsus giữ mọi thứ lại với nhau! Phao-lô nói với chúng ta về Chúa Jêsus *rằng “lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật”. (Hê-bơ-rơ 1:3).*

Khi loài người nói Chúa rời đi, họ không tin rằng chính lời Ngài có quyền phép nâng đỡ muôn vật. Họ từ chối Lời Ngài cũng giống như từ chối Chúa Jêsus là Lời. Nô-ê là người duy nhất hiểu được điều này. Khi Chúa nhìn lên chúng ta như loài người tội lỗi, gia đình Nô-ê thấy và tin và chấp nhận ân điển Chúa trong khi người khác lại không (*Sáng-thế Ký 6:8*). Như những người tới bắt Chúa Jêsus đi và treo Ngài trên thập tự, những người sống trong suốt thời kỳ nước lụt ngăn Chúa giúp đỡ họ.

Chúng ta không được quên rằng Chúa Jêsus là Đấng giữ mọi vật lại cùng nhau vào đúng vị trí của nó, khi những người sống trước trận nước lụt chọn quên:

Chúng nó có ý quên lững đi rằng buổi xưa bởi lời Đức Chúa Trời (Chúa Jêsus) có các tầng trời và trái đất, đất ra từ Nước và làm nên ở giữa nước, thế gian bấy giờ cũng bị hủy phá như vậy, là bị chìm đắm bởi nước lụt. Nhưng trời đất thời bây giờ cũng là bởi lời ấy (Chúa Jêsus) mà còn lại... ~ 2 Phi-e-rơ 3:5-7.

Mỗi lần loài người chúng ta quyết định từ chối sự chỉ dạy yêu thương từ Chúa Cha và Con Ngài; nó như chúng ta đóng đinh Chúa Jêsus trên thập tự thêm một lần nữa. Căn bệnh tội lỗi đã khiến chúng ta thích sống theo cách chúng ta muốn sống, thay vì sống theo cách Chúa mong muốn chúng ta sống. Sách Hê-bơ-rơ nói với chúng ta rằng khi chúng ta tội lỗi, chúng ta *“đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, làm cho Ngài sỉ nhục tỏ tường”*. (Hê-bơ-rơ 6:6).

Không chỉ có những quân lính La-mã đâm xuyên qua đầu Ngài với mào gai nhưng họ còn đóng đinh tay chân Ngài trên thập tự giá.

Tại sao Chúa cho phép chúng ta loài người đóng đinh tay Chúa Jêsus trên thập tự giá? Trong Kinh Thánh “tay” tượng trưng cho cách chúng ta làm việc (hãy xem Thi-thiên 92:4; Châm-ngôn 31:31; Ê-sai 59:6).

Đóng đinh tay Chúa Jêsus trên thập tự bày tỏ lòng căm phẫn tự nhiên đối với công việc yêu thương và vô vị kỷ của Chúa Jêsus. Đó là cách chúng ta cố gắng ngăn cản việc Ngài phục vụ chúng ta bởi vì tội lỗi đánh lừa khiến chúng ta tin rằng chúng ta có thể làm tốt hơn Chúa. Những lúc như vậy chúng ta thật sự vô cùng dại dột!

Tại sao Chúa cho phép chúng ta loài người đóng đinh chân Ngài vào thập tự giá? Trong Kinh Thánh “chân” tượng trưng cho cách chúng ta đi (hãy xem Thi-thiên 56:13; Haba-cúc 3:19).

Đóng đinh chân Chúa Jêsus trên thập tự bày tỏ lòng căm phẫn tự nhiên về việc để cho Đức Chúa Cha làm pin nuôi dưỡng sự sống của chúng ta và lệ thuộc vào Ngài như Chúa Jêsus đã làm. Đó là cách chúng ta từ chối lời nài xin của Ngài cho chúng ta để chấp nhận ân điển và đi theo dấu chân Ngài trong sự vâng lời. Bạn của Chúa Jêsus – Phi-e-rơ viết:

“Anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chân Ngài; Ngài chưa hề phạm tội, trong miệng Ngài không thấy có chút chi dối trá; Ngài bị rửa mà chẳng rửa lại, chịu nạn mà không hề hăm dọa”. ~ (1 Phi-e-rơ 2:21-23).

Một lần kia Chúa Jêsus và những người bạn lên tàu. Một cơn bão to kéo tới và bạn của Ngài lo sợ và lo lắng vì họ sợ chìm tàu.

Họ tìm kiếm Chúa Jêsus và phát hiện ra Ngài đang ngủ. Họ đánh

thức Ngài dậy và năn nỉ Ngài cứu họ. *“Ngài bèn thức dậy, quở gió và phán cùng biển rằng: Hỡi êm đi, lặng đi! Gió liền dứt và đều yên lặng như tờ”.* (Mác 4:39).

Nếu con người ở thời kỳ nước lụt tin nơi Lời của Chúa (Chúa Jêsus), trái đất và biển sẽ yên lặng và sẽ không có trận lụt. Chúa Jêsus sẽ đứng lên và ra lệnh nước ngừng làm lụt quả đất như Ngài ra lệnh dòng nước hung tợn yên lặng khi Ngài đang ở trên tàu với các bạn mình.

Đức Chúa Trời bị đuổi đi là nguyên nhân khiến cơn lụt tới. Và nó hủy diệt loài người. Khi Chúa Jêsus kể cho nhóm người nghe về câu chuyện nước lụt, Ngài phán, *“Nước lụt đến hủy diệt thiên hạ hết”.* (Lu-ca 17:27). Chúa Jêsus không nói gì về việc hủy diệt họ, Ngài phán “trận lụt” hủy diệt họ. Và hãy nhớ, Chúa Jêsus là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài phán: *“biết Ta không tự mình làm điều gì, nhưng nói điều Cha Ta đã dạy Ta”.* (Giăng 8:28).

Chúa phán bảo với loài người rằng Ngài sẽ hủy diệt họ có nghĩa Ngài không chỉ CHO PHÉP hay ĐỒNG Ý trận lụt hủy diệt họ. Dầu vậy họ cũng không muốn Chúa giúp mình bởi vì Ngài yêu họ, Ngài đành buồn bã cho họ tự QUYẾT ĐỊNH cho bản thân mình. Điều này rất quan trọng để nắm rõ khi đọc Kinh Thánh. Nhiều lần Chúa phán bảo “làm” việc này mà Ngài không những “cho phép” thực hiện nó. Bạn sẽ thấy lại điều đó khi chúng ta xem một câu chuyện khác từ Kinh Thánh.

Những Tai Vạ tại Ai Cập và Bản Tính của Đức Chúa Trời

Hãy cùng tiếp tục với một câu chuyện khác nơi mà Chúa dường như làm một số điều gì đó khắc nghiệt. Chúa muốn thực hiện vài điều vĩ đại với một nhóm gồm những

người Y-sơ-ra-ên, nhưng họ đã bị người Ai Cập bắt làm nô lệ. Người Ai Cập đã ép buộc dân Y-sơ-ra-ên làm tất cả những công việc nặng nhọc. Chúa yêu cả hai nhóm người, nhưng Ngài muốn người Ai Cập dừng lại việc đối xử tàn bạo với dân Y-sơ-ra-ên. Cũng giống như những người sống trước trận đại hồng thủy, những hành động gian ác của người Ai Cập dẫn đến những tai họa sẽ xảy ra trên đất. Để ngăn chặn những điều đó

xảy ra, Chúa đã sai một người tên là Môi-se đến gặp nhà lãnh đạo của người Ai Cập.

Người lãnh đạo của dân Ai Cập được gọi là Pha-ra-ôn. Môi-se đã nói với Pha-ra-ôn hãy để dân Y-sơ-ra-ên được tự do. Nếu ông không để họ đi, thì Chúa sẽ giáng 10 tai họa trên đất Ai Cập.

Tai vạ là những điều thật sự rất tồi tệ ví dụ như: bệnh tật, đàn ruồi bu đầy, ung nhọt đau đớn và thậm chí là bóng tối bao trùm cả ban ngày. Nhưng liệu Chúa có giáng 10 tai vạ kinh tởm xuống dân Ai Cập hay không? Liệu Chúa có bao giờ làm điều gì đó xấu xa không?

Mỗi lần một tai vạ được giáng xuống, Pha-ra-ôn lại cầu xin Môi-se cầu nguyện cùng Chúa để Ngài khiến tai vạ chấm dứt. Mỗi lần như vậy Chúa đều bày tỏ lòng nhân từ của Ngài đối với dân Ai Cập bằng cách làm cho tai vạ ngừng lại. Tuy nhiên, cứ sau mỗi lần Chúa thể hiện sự nhân từ của Ngài, Pha-ra-ôn lại trở nên cứng lòng hơn và ngày càng trở nên tức giận với tất cả những điều đang xảy ra. Ông đã không muốn để dân Y-sơ-ra-ên được giải thoát. Ông trở nên ương ngạnh.

Cuối cùng mọi chuyện đã dẫn đến tai vạ thứ mười. Chúa cảnh báo Pha-ra-ôn rằng điều gì đó thật sự tồi tệ sẽ xảy đến với tất cả những con trai đầu lòng của dân chúng. Đó là con trai đầu lòng có nghĩa là cậu bé lớn tuổi nhất của mỗi gia đình. Chúa đã phán rằng:

“Đêm đó Ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô...” ~ Xuất Ê-díp-tô Ký 12:12.

Ôi! Có phải Chúa thật sự sẽ làm tổn thương tất cả các bé trai đó hay không? Làm thế nào để chúng ta hiểu được lời của Chúa muốn nói đến ở đây? Chúng ta nên hiểu điều này tương tự với những gì đã học được từ trận đại hồng thủy. Hãy nhớ rằng Chúa đã nói Ngài sẽ hủy diệt con người bằng một trận lụt, nhưng chúng ta cũng đã học được rằng trận lụt xảy ra là bởi vì con người đã chối bỏ Chúa. Chúng ta cũng đã biết được rằng trong Kinh Thánh, nhiều lần nói rằng Đức Chúa Trời “làm” một điều gì đó, nhưng thật ra Ngài chỉ đang “cho phép” điều đó xảy ra.

Vậy còn 10 tai vạ này thì sao? Bạn có nghĩ rằng Chúa sẽ làm hại những đứa trẻ đó không? Hay Ngài sẽ cho phép điều gì đó hoặc ai đó khác làm hại chúng – giống như Ngài đã làm với trận lụt? Đúng vậy, Ngài sẽ CHO PHÉP điều xấu xảy ra.

Nhưng trước hết, Ngài đã cho TẤT CẢ MỌI NGƯỜI, bao gồm cả người Ai Cập, một cơ hội để được cứu. Ngài bảo dân chúng hãy bôi máu chiên con lên cửa chính nhà của họ. Nghe có vẻ kỳ lạ phải không? Nhưng chúng ta sẽ bàn đến điều đó sau. Hãy cùng đọc xem Đức Chúa Trời đã phán gì với họ:

“Đức Giê-hô-va sẽ đi qua đăng hành hại xứ Ê-díp-tô; khi thấy huyết nơi mành và hai cây cột cửa, Ngài sẽ vượt qua, không cho **KẺ TIÊU DIỆT** vào nhà các người đăng hành hại”. ~ Xuất Ê-díp-tô-ký 12:23.

Bạn có nhận ra điều gì rất quan trọng ở đây không? Tôi nhận thấy rằng không phải chính Chúa là Đấng làm tổn thương họ, mà là một người khác được gọi là “Kẻ Tiêu Diệt”. Chúa phán rằng khi Ngài thấy huyết trên cửa, Ngài sẽ không cho phép Kẻ Tiêu Diệt đi vào nhà đó.

Một số người gọi kẻ tiêu diệt này là “thiên sứ của sự chết”. Bạn có nghĩ thiên sứ này là một trong các thiên sứ tốt lành của Chúa không? Không. Các thiên sứ không làm hại con người.

Thiên sứ này là một kẻ xấu – một thiên sứ gian ác. Thực ra, sách Thi-thiên nói với chúng ta rằng các thiên sứ gian ác chính là những kẻ đã gây ra tất cả những tai vạ này cho người Ai Cập:

... Thế nào Ngài đặt các dấu lạ mình tại Ê-díp-tô... Đổ ra huyết các sông và các dòng nước chúng nó... Ngài sai muỗi cắn nuốt họ, và ếch làm hại chúng nó... Nộp bông trái công lao họ cho cào cào... Ngài phá vườn nho chúng nó bằng mưa đá, hủy cây sung họ bằng tuyết giá... Ngài trả nhịch chúng nó cơn giận dữ Ngài, sự thịnh nộ, sự nóng nả, và gian truân, tức là một lũ sứ tai họa. ~Thi-thiên 78:43-49.

Một lần nữa, tất cả những rắc rối này là do các thiên sứ ác gây ra. Thiên sứ gian ác không phải là thiên sứ tốt đẹp. Tốt và xấu là hai điều trái ngược nhau.

Vào một ngày Sa-bát, Chúa Jêsus đã dạy dân chúng sự khác biệt giữa điều thiện và điều ác. Ngài phán: *“Đức Chúa Jêsus liền phán cùng họ rằng: Ta hỏi các ngươi: Trong ngày Sa-bát, nên làm điều lành hay là làm điều dữ, nên cứu người hay là giết người?” (Lu-ca 6:9).*

Khi Chúa Jêsus nói những điều này, Ngài đang dạy dỗ chúng ta rằng làm điều tốt đẹp có nghĩa là “cứu rỗi cuộc sống của ai đó”, trong khi làm điều xấu có nghĩa là “phá hủy” cuộc sống của ai đó. Và kể từ đó Chúa KHÔNG BAO GIỜ làm bất cứ điều gì xấu xa, vì vậy chúng ta có thể chắc chắn rằng Ngài KHÔNG BAO GIỜ hủy diệt con người! Thiên sứ gian ác không làm việc cho Chúa, họ làm việc cho “Kẻ Tiêu Diệt”. Vậy kẻ tiêu diệt là ai?

Hãy tiết độ và tỉnh thức: kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được. ~ I Phi-e-rơ 5:8

Ma quỷ từng là một trong những thiên sứ tốt đẹp của Chúa, nhưng hắn đã trở nên rất ích kỷ. Từ “ma quỷ” có nghĩa là kẻ nói dối. Hắn thích nói dối về Chúa và Con của Ngài. Hắn bịa đặt về tính của họ và vu khống rằng chính Chúa và Chúa Jêsus là những người ích kỷ. Ma quỷ luôn tìm cách làm tổn hại đến người khác. Chính hắn mới là “kẻ tiêu diệt” gây ra những sự đau khổ cho người Ai Cập!

Cơn Giận và Bản Tính của Chúa

Nhưng câu Kinh Thánh ở trong sách Thi-thiên có nghĩa là gì khi nó nói rằng Chúa “thả nghịch chúng nó cơn giận dữ Ngài” trên người Ai Cập? (**Thi-thiên 78:49**). Bạn nghĩ Chúa bày tỏ cơn giận dữ của Ngài như thế nào? Có giống như cách con người chúng ta thường giận dữ không? Không phải như thế. Nếu không có sự giúp đỡ của Chúa Jêsus, cơn giận của chúng ta thường sẽ thể hiện một cách rất tệ hại. Gia-cơ, em trai của Chúa Jêsus đã viết về cơn giận dữ như sau: *“Vì cơn giận của người ta không làm nên sự công bình của Đức Chúa Trời”*. (Gia-cơ 1:20).

Cơn thịnh nộ tội lỗi của chúng ta khiến chúng ta làm tổn thương người khác và cả chính bản thân của chúng ta. Nhưng cơn giận của Chúa thì khác. Sự giận dữ của Ngài là cảm xúc đau buồn khi Ngài buộc phải rời đi, cho phép kẻ hủy diệt (ma quỷ) làm tổn thương người khác, hoặc thậm chí cho phép con người tự làm tổn thương chính mình. Bạn có nhận ra được sự khác biệt không?

**Đó không phải là
cách mà Chúa thể
hiện sự tức giận
của Ngài**

Hãy cùng xem một vài ví dụ giải thích cách Chúa bày tỏ cơn giận dữ của Ngài. Trong sách Dân-số Ký, chúng ta đọc về Mi-ri-am và A-rôn người bắt đầu phàn nàn về Môi-se và vợ của ông. Hãy xem phản ứng của Chúa như thế nào:

“CƠN THẠNH NỘ của CHÚA nổi phùng phùng cùng hai người; Ngài NGỰ ĐÌ”. ~ (Dân-số Ký 12:9).

Trong khi phần lớn con người tức giận với một ai đó, họ thường tiến đến gần nhau, để tấn công, để trả thù! Nhưng Chúa lại bỏ đi.

Sau khi Chúa rời bỏ Mi-ri-am và A-rôn, Ngài không thể bảo vệ họ được nữa và vì vậy mà Mi-ri-am đã gục ngã bởi vì một căn bệnh được gọi là bệnh phung (Dân-số Ký 12:10). Tương tự, khi Chúa rời bỏ những người mà họ không tin cậy Ngài, như những người không chịu vào tàu mà Nô-ê đã xây dựng, hoặc khi mà Ngài rút lui khỏi người Ai Cập, Ngài không thể bảo vệ họ tránh khỏi trận đại hồng thủy hay là những tai vạ.

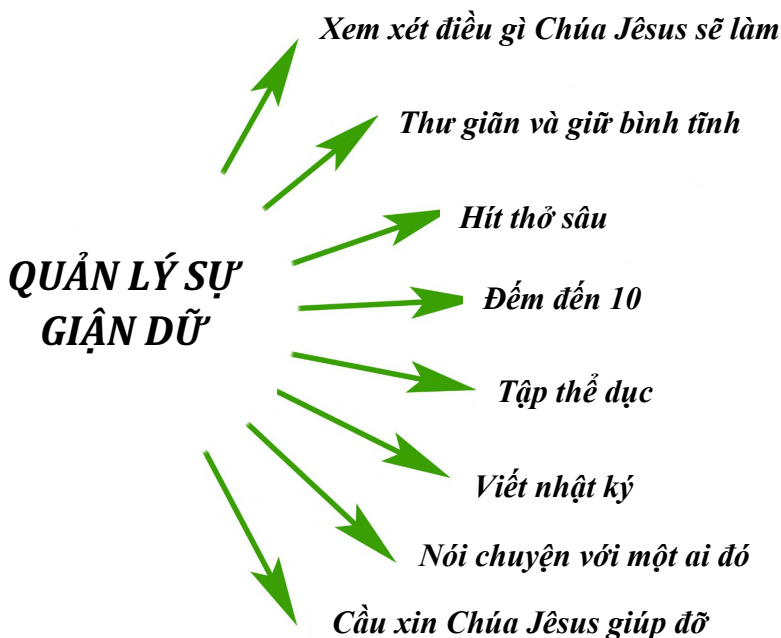
**Đó không phải là
khuôn mặt của Chúa
trông như thế nào
khi Ngài tức giận**

Một ví dụ khác về việc cách mà Chúa thể hiện sự tức giận của Ngài là khi Chúa kêu gọi Môi-se đi đến xứ Ai Cập để nói chuyện với dân sự. Nhưng Môi-se trả lời rằng: *“Tôi vẫn chẳng phải một tay nói giỏi”* (Xuất Ê-díp-tô Ký 4:10). Chúa đáp lại rằng: *“Ta sẽ ở cùng miện ngươi và dạy ngươi những lời phải nói”*. (Câu 12). Môi-se vẫn chưa thật sự tin tưởng nơi Chúa, ông nài nỉ: *“Ôi! lạy Chúa, Chúa muốn sai ai đi, thì sai”*. (Câu 13)

Chú ý điều gì được viết tiếp theo:

Đức Giê-hô-va bèn nổi giận cùng Môi-se mà phán rằng: “Có phải A-rôn... Ta biết người đó có tài nói giỏi... Ấy là người đó sẽ nói cùng dân sự thế cho ngươi... Ta sẽ ở cùng miệng ngươi và miệng anh ngươi, dạy các ngươi những điều gì phải làm”. ~ Xuất Ê-díp-tô Ký 4:14-16.

Bạn đã thấy cách Chúa thể hiện cơn giận của Ngài như thế nào chưa? Ngài đã không la hét, không ném đồ hay là đập phá. Ngài cũng không hề muốn làm tổn thương Môi-se. Tất cả những gì Ngài làm là ban cho Môi-se điều mà ông mong muốn – một ai đó có thể nói thay cho ông.

Trong một phần khác của Kinh Thánh, chúng ta đọc về vua Đa-vít, người muốn đếm dân số để xem liệu ông có thể có được một đội quân đủ lớn để chiến đấu với các quân đội khác hay không, nhưng Chúa không muốn Đa-vít làm điều đó. Cũng giống như Mi-ri-am và Môi-se, Chúa muốn vua Đa-vít tin tưởng nơi Ngài và con đường của Ngài. Chúa không bao giờ muốn dân sự Ngài xảy ra chiến tranh với người khác. Chúng ta hãy đọc những gì Kinh Thánh nói về điều này:

Cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va lại nổi phừng cùng dân Y-sơ-ra-ên. Ngài giục lòng Đa-vít nghịch cùng chúng mà rằng: Hãy đi tu bộ dân Y-sơ-ra-ên và Giu-đa. ~ 2 Sa-mu-ên 24:1.

Điều đó có nghĩa là, bởi vì Chúa đã nổi giận, Ngài đã khiến cho Đa-vít đếm số dân. Nhưng đợi đã, Chúa đã không muốn Đa-vít làm điều đó. Vậy tại sao lại nói rằng Chúa đã làm cho Đa-vít thực hiện điều đó? Có phải là Chúa thật sự ép buộc con người làm một điều gì đó khi mà Ngài nổi giận?

Đôi khi chúng ta
thật sự cần làm một
chút công việc thám
tử khi học Kinh
Thánh.

Để hiểu rõ điều này, chúng ta cần phải chuyển sang phần khác của Kinh Thánh, nơi cũng kể lại câu chuyện này, nhưng lần này được viết hơi khác một chút để giúp chúng ta hiểu rõ hơn.

Sa-tan dấy lên muốn làm hại cho Y-sơ-ra-ên, bèn giục Đa-vít lấy số Y-sơ-ra-ên. ~ 1 Sử-ký 21:1.

Bạn có thấy điều gì đang xảy ra hay không? Ở đây chúng ta đọc thấy rằng Sa-tan chính là người đã khiến cho vua Đa-vít đếm số dân. Từ “Sa-tan” có nghĩa là “kẻ thù”. Sa-tan là một tên gọi khác của ma quỷ. Hắn là một kẻ nói dối. Chúa Jêsus đã nói về ma quỷ (Sa-tan) rằng: *“Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bền giữ được lẽ thật... Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối”.* (Giăng 8:44).

Chính Sa-tan đã cám dỗ vua Đa-vít không tin cậy nơi Chúa. Vua Đa-vít đã chọn làm theo cách của Sa-tan, vì vậy mà Chúa đã buồn bã mà rút lui và cho phép Sa-tan thực hiện điều vua Đa-vít muốn, đó là đếm số dân. Đây chính là cách Chúa thể hiện sự nổi giận của Ngài đối với những người mà họ đã không muốn làm theo sự hướng dẫn của Ngài.

Nhưng tôi tin rằng tốt nhất là tin cậy nơi Chúa và Con của Ngài là Chúa Jêsus, bạn có nghĩ vậy không? Họ sẽ luôn gìn giữ và bảo vệ bạn.

“Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình”. ~ Giê-rê-mi 29:11.

Bây giờ hãy cùng nhìn xem Chúa Jêsus thể hiện sự giận dữ. Nó sẽ không khác gì với Cha của Ngài. Trong cùng một ngày Sa-bát khi mà Chúa Jêsus dạy dỗ mọi người về sự khác biệt giữa tốt và xấu, Chúa Jêsus muốn chữa lành tay của người đàn ông, nhưng những nhà lãnh đạo tôn giáo đã không nghĩ rằng đó là một điều đúng đắn khi chữa bệnh trong ngày Sa-bát. Họ đã nói rằng: “Hôm nay là ngày Sa-bát, và Chúa Jêsus không được phép làm bất cứ công việc gì trong ngày Sa-bát!” Nhưng Chúa Jêsus đã dạy họ rằng chữa bệnh trong ngày Sa-bát thì không sao cả. Cánh tay của người đàn ông đã bị đau đớn và Ngài muốn cho người đàn ông được giải thoát khỏi sự đau đớn và nghỉ ngơi trong ngày Sa-bát. Sức khỏe và sự chữa lành là mục đích của ngày Sa-bát. Chúng ta hãy đọc những gì Chúa Jêsus đã làm:

“Bấy giờ, Ngài lấy mắt liếc họ, vừa giận vừa buồn vì lòng họ cứng cõi, rồi phán cùng người nam rằng: Hãy giơ tay ra. Người giơ ra, thì tay được lành”. ~ Mác 3:5.

**Đây là khuôn mặt
của Đức Chúa Trời
trông như thế nào
khi Ngài nổi giận**

Chúa Jêsus đã tức giận, nhưng Ngài đã không nói hay làm bất cứ điều gì tồi tệ hay bạo lực. Sự tức giận của Ngài đã được thể hiện bằng sự buồn bã của Ngài. Ngài cảm thấy thương hại những nhà lãnh đạo tôn giáo người đã không thể hiểu được bản chất yêu thương của Chúa.

Cũng tương tự như khi Chúa cảm thấy buồn bã và khổ sở cho những người trong trần đại hồng thủy, Chúa Jêsus bày tỏ cho chúng ta rằng sự

tức giận của Ngài là một nỗi buồn khủng khiếp mà Ngài và Cha Ngài cảm nhận khi bị buộc phải cho phép những điều tồi tệ xảy ra khi mọi người chọn không nghe theo hướng dẫn của họ. Nó làm cho trái tim của họ đau đớn.

Rắn Độc và Bản Tính của Chúa

Để chứng minh thêm rằng Sa-tan là Kẻ Tiêu Diệt, người tấn công dân Ai Cập, chúng ta có thể đọc một câu chuyện khác về rắn độc.

Trong câu chuyện này, những người vừa rời khỏi xứ Ai Cập và đang đi bộ trong đồng vắng. Họ đã bắt đầu phàn nàn với Môi-se và hỏi Chúa rằng *“Dân sự ở đó không có nước, bị khát, nên oán trách Môi-se mà rằng: Sao người khiến chúng tôi ra xứ Ê-díp-tô, hầu cho chúng tôi, con và các bầy súc vật phải chịu chết khát thế này?”* (Xuất Ê-díp-tô Ký 17:3).

Họ nghĩ rằng Chúa chính là người đã trừng phạt họ bằng cách làm tổn thương họ nếu họ làm gì đó sai. Họ đã tin rằng Chúa hành động giống như những thần giả mà người Ai Cập đã thờ phượng. Nhưng Chúa đã không hành động như thế. Ngài không muốn làm tổn thương con người, Ngài luôn luôn muốn bảo vệ họ. Nhưng lại một lần nữa, chúng ta đọc được điều gì đó trong Kinh Thánh mà nó thật sự khó có thể hiểu rõ được:

Đức Giê-hô-va sai con rắn lửa đến trong dân sự, cắn dân đó đến nỗi người Y-sơ-ra-ên chết rất nhiều. ~ Dân-số Ký 21:6.

Bạn có nghĩ rằng Chúa đã thật sự trở nên giận dữ đến mức Ngài gom một bày rắn độc đến để tấn công dân sự không? Tôi thì không nghĩ vậy. Vậy thì chuyện gì đã thật sự xảy ra ở đây?

... Đừng quên Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức khỏi nhà nô lệ chẳng. **Ấy là Ngài đã dẫn người đi ngang qua đồng vắng mênh mông gớm ghiếc này, đầy những rắn lửa, bọ cạp...** ~ Phục-truyền Luật-lệ Ký 8:14-15.

Dân sự cứ tiếp tục than phiền và vì thế mà họ ngày càng đẩy Chúa ra xa. Bạn có nhớ điều gì đã xảy ra khi mà chúng ta đẩy Chúa ra xa và nói với Ngài rằng hãy để con yên không? Đúng vậy, chỉ toàn là những điều xấu sẽ xảy đến. Giống như một bức tường, luật pháp của Chúa đã bảo vệ họ khỏi những điều gây hại đến bản thân, nhưng họ lại chọn phá vỡ luật pháp mà không nhận ra rằng họ sẽ không còn được bảo vệ khỏi rắn độc nữa.

Kẻ nào đào hầm sẽ sa xuống đó, **còn kẻ phá vách tường phải bị rắn cắn.** ~ Truyền-đạo 10:8.

Vì vậy mà một lần nữa, khi chúng ta đọc những điều này ở trong Kinh Thánh nói về việc Chúa “gây ra” hoặc “sai đến” những điều xấu, chúng ta cần hiểu điều đó là Chúa CHO PHÉP xảy ra. Phao-lô cũng đã viết về câu chuyện này. Hãy cùng chú ý kỹ điều ông đã nói:

Cũng chớ thử thách Chúa như mấy người trong họ đã thử thách mà bị loài rắn hủy diệt. Lại cũng chớ lăm bằm như mấy người trong họ đã lăm bằm mà bị chết bởi kẻ hủy diệt.
~ 1 Cô-rinh-tô 10:9-10.

Ở đây lại là Kẻ Hủy Diệt. Hắn rất thích gây ra nhiều những rắc rối. Trong một phần khác của Kinh Thánh, nó nói với chúng ta rằng đó chính là thiên sứ hủy diệt, người hành động giống như một con rắn độc, đó chính là Ma Quỷ- kẻ mà chúng ta đã biết cũng được gọi là Sa-tan:

Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-tan, đổ dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó. ~ Khải-huyền 12:9.

Giống như Chúa đã cho phép Sa-tan hủy hoại và quấy rầy người Ai Cập và cũng cho phép hắn xúi giục vua Đa-vít đếm số dân, Chúa cũng đã cho phép Sa-tan hủy diệt người dân bằng những con rắn độc. Nhưng tại sao Chúa lại làm những điều đó? Chúa đã để cho những việc đó diễn ra để cho chúng ta thấy được điều gì sẽ xảy ra khi chúng ta CHỌN sống một đời sống ích kỷ. Rồi sau đó khi chúng ta nhận ra rằng chúng ta muốn thay đổi, chúng ta sẽ phải sẵn sàng và tình nguyện tìm kiếm sự giúp đỡ của Ngài.

Dân sự nhận ra rằng Chúa đã bảo vệ họ suốt chặng đường, vì vậy họ đã cầu xin sự giúp đỡ của Chúa. Chúa đã nói cùng Môi-se làm một con rắn bằng đồng và treo nó lên một cây gậy. Ngài phán rằng nếu ai nhìn lên con rắn bằng đồng họ sẽ được chữa lành. Đó là sự thật! Tất cả những ai nhìn lên đều được chữa lành.

Khi Chúa Jêsus còn ở trên đất, Ngài gặp một người đàn ông tên là Ni-cô-đem. Ni-cô-đem đã hỏi Chúa Jêsus rất nhiều câu hỏi. Chúa Jêsus trả lời với ông rằng:

“Xưa Môi-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải bị treo lên đường ấy, hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời”. ~ Giăng 3:14-15.

Chúa Jêsus đang nói về lúc mà Ngài sẽ bị treo trên cây thập tự. Con rắn bằng đồng bị treo lên bởi Môi-se là một bài học về Chúa Jêsus rồi cũng sẽ bị treo lên trên cây thập tự.

Nhưng hãy nhớ rằng, con rắn cũng luôn đại diện cho hình ảnh của Sa-tan. Khi Chúa Jêsus bị treo trên cây thập tự, Ngài đã đánh bại Sa-tan và đặt một cái kết chấm dứt mọi sự dối trá của hắn. Chúa Jêsus đã bày tỏ sự hiền lành của Ngài giống như một con chiên trong khi Sa-tan đại diện cho hình ảnh của con rắn, người mà sẽ hủy diệt và nói dối về bản tính của Chúa. Tiên tri Ê-sai đã nói thêm về Chúa Jêsus:

Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt kẻ hót lông, người chẳng từng mở miệng. ~ Ê-sai 53:7.

Bây giờ bạn đã hiểu lý do tại sao Chúa lại bảo người dân Y-sơ-ra-ên bôi huyết chiên lên cửa nhà họ chưa? Con chiên tượng trưng cho vương quốc của Chúa, một vương quốc đầy sự dịu dàng, tình yêu thương và lòng nhân hậu với người khác. Chúa Jêsus đã không chống trả bằng bạo lực hay bất cứ lời nói cay độc bởi vì người dân trong vương quốc của Chúa luôn đối xử tử tế với tất cả mọi người.

Rắn độc mô tả vương quốc của Sa-tan nơi luôn gắn liền với sự xấu xa và ích kỷ. Những người sống trong vương quốc của Sa-tan thích ép buộc người khác làm những việc không tốt hoặc không thể hiện sự yêu thương. Sự chết của Chúa Jêsus bày tỏ cho ai là kẻ thù thật sự khi phớt bầy Sa-tan là kẻ nói dối và phá hoại, hắn đã làm cho mọi người tưởng rằng chính Chúa là người đã gây ra sự hủy diệt.

KẾT LUẬN

Tôi cầu nguyện rằng quyển sách này có thể giúp cho bạn hiểu rõ bản tính của Chúa một cách tốt hơn và bạn có thể sử dụng sự hiểu biết và hướng dẫn này để đọc những câu chuyện khác trong Kinh Thánh chẳng hạn như: Sô-đôm và Gô-mơ-rơ, trận chiến thành Giê-ri-cô, và hồ lửa nơi kết thúc mọi sự đau khổ và sự chết.

Nhiều người tin rằng để cứu được chúng ta, Chúa đã phải giết Chúa Jêsus thay vì hủy diệt chúng ta. Tuy nhiên, cái chết của Chúa Jêsus trên cây thập tự đã bày tỏ tấm lòng của Chúa Cha, Đấng đã sẵn sàng tha thứ cho chúng ta trong tình yêu thương của Ngài. Điều duy nhất chúng ta cần làm đơn giản là tin tưởng và chấp nhận nó. Chúa đã hứa với chúng ta bằng việc nói rằng:

Ta sẽ ban lòng mới cho các ngươi, và đặt thần mới trong các ngươi. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các ngươi, và ban cho các ngươi lòng bằng thịt. **Ta sẽ đặt Thần Ta trong các**

người, và khiến các người noi theo luật lệ Ta, thì các người sẽ giữ mạng linh Ta và làm theo. ~ Ê-xê-chi-ên 36:26-27.

Vậy Chúa có ý gì khi Ngài nói rằng Ngài sẽ đặt Thánh Linh của Ngài trong tim của chúng ta? Hãy suy nghĩ về Thánh Linh của Chúa như là PAL của bạn.

P = *Presence* Sự hiện diện A = *Attitude* Thái độ
L = *Life* Sự sống

Thánh Linh của Chúa ở trong bạn chính là sự hiện diện, thái độ và là sự sống của một đời sống tình yêu vị tha. Bạn sau đó cần phải có được sự mong muốn và sức mạnh để vâng phục các luật lệ của Ngài và yêu thương người khác như Chúa đã yêu bởi vì luật pháp của Ngài sẽ được khắc ghi trong tim của bạn.

Chúa lại phán: Đây là lời ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó: **Ta sẽ để luật pháp Ta trong trí họ và ghi tạc vào lòng**; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, họ sẽ làm dân Ta. ~ Hê-bơ-rơ 8:10.

Nếu chúng ta không chống đối lại Ngài, thì Ngài sẽ cứu chúng ta khỏi tính ích kỷ và sự hỗn loạn trong lòng của chúng ta. Chúng ta sẽ yêu kẻ thù mình và đối xử tốt với họ; và trở nên tử tế với tất mọi người kể cả khi họ là những người vô ơn và xấu tính.

Sa-tan đã lừa dối chúng ta khiến cho chúng ta sợ hãi Cha thiên thượng, rằng Chúa là Đấng đòi hỏi chúng ta phải sống tốt thì

Ngài mới yêu thương chúng ta. Đó là một lời nói dối khủng khiếp. Giảng đã viết “Chúng ta yêu, vì Chúa đã yêu chúng ta trước”. (1 Giăng 4:19). Kế hoạch cứu rỗi của Chúa không phải là thay đổi ý Ngài về chúng ta (Ngài đã và sẽ luôn luôn yêu thương và chấp nhận chúng ta); mà là thay đổi suy nghĩ của chúng ta về Ngài! Ngài chấp nhận chúng ta đơn giản là vì chúng ta là con cái của Ngài.

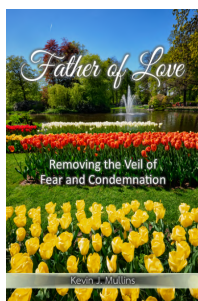
Tìm và khoanh tròn vào những từ mô tả bản tính của Chúa.

Ụ	R	E	K	T	A	U	R	A	T	E	U	R	Đ
B	K	H	Ồ	N	G	Í	C	H	K	Ỡ	M	Y	Ấ
R	G	Ồ	N	R	I	S	Ụ	E	U	R	N	Ê	N
P	C	E	G	N	Đ	T	E	O	S	Ế	B	U	G
H	T	O	B	U	M	Ề	M	M	Ạ	I	O	T	P
Ụ	Ố	A	A	Ế	G	L	V	M	A	Ụ	N	H	H
V	T	I	O	E	I	G	Ế	N	S	I	E	Ư	Ụ
Ụ	L	M	L	N	T	Ử	T	Ế	R	Đ	T	Ơ	C
O	À	A	Ự	D	C	S	E	O	S	A	I	N	H
Y	N	N	C	R	R	Ị	U	D	À	N	G	Ồ	
E	H	T	H	Á	N	H	K	H	I	Ế	T	A	I
Ồ	C	M	Ế	U	O	Z	P	A	Đ	J	E	V	O
R	Đ	Ấ	N	G	C	H	U	C	Ấ	P	G	Ồ	U
Đ	Ấ	N	G	C	H	Ử	A	L	À	N	H	U	Ụ

KHÔNG ÍCH KỶ
PHỤC VỤ
KHÔNG BẠO LỰC
ĐẮNG CHỮA LÀNH
YÊU THƯƠNG
DỊU DÀNG
ĐẮNG PHỤC HỒI
MỀM MẠI
TỐT LÀNH
TỬ TẾ
THÁNH KHIẾT
ĐẮNG CHU CẤP

Phụ huynh/Hướng dẫn viên – để nghiên cứu sâu hơn những gì bạn vừa đọc, hãy đảm bảo đọc sách hướng dẫn dành cho người lớn:

Cha của tình yêu

Liệu Chúa có lên án và xét đoán người khác trong khi Ngài lại dạy dỗ chúng ta đừng xét đoán mà hãy yêu thương người khác một cách vô điều kiện? Liệu Ngài có tra tấn kẻ thù của mình đời đời trong hồ lửa trong khi cùng lúc đó Ngài lại dạy chúng ta phải yêu thương kẻ thù của mình? Liệu Ngài có tức giận mà giáng tai họa và dịch bệnh lên những người không yêu mến Ngài, trong khi lại yêu cầu chúng ta cầu nguyện cho sức khỏe và hạnh phúc của những người mà họ thậm chí còn không yêu thương chúng ta? Chẳng phải chúng ta được kêu

gọi sống theo bản tánh của Ngài sao? Hay là chúng ta đang đọc Kinh Thánh qua một tấm gương phản chiếu lại chính suy nghĩ và hành động của chúng ta?

Tải xuống miễn phí tại: lastmessageofmercy.com

Bản tánh thật sự của Chúa là gì?

**Kinh Thánh thật sự muốn nói gì về cơn thịnh nộ
và sự giận dữ của Chúa?**

**Liệu Chúa có sử dụng bạo lực và gây ra một
trận đại hồng thủy để hủy diệt hàng triệu
người chỉ vì họ không làm theo lời Ngài?**

**Liệu sự giận dữ của Chúa có phải là để
tìm cách trả thù và gây ra sự tổn hại cho
người Ai Cập bằng cách giáng xuống
cho họ 10 tai vạ?**

**Liệu Chúa có tức giận đến mức sai những
con rắn độc đến giết dân Ngài?**

Chúa có thật sự công bình?

**Đây là những câu hỏi mà con cái Cơ Đốc nhân sẽ phải
trả lời khi chúng lớn lên. Liệu các em có sẵn sàng hay
không? Hãy cùng giúp các em nhỏ sẵn sàng!**

